

Årsberetning om EU's konkurrencepolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2013 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik (2013/2075(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2012 (COM(2013)0257) og til arbejdsdokumentet herom fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2013)0159),
- henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 101, 102 og 107,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne fastsat i traktatens artikel 81 og 82¹,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 169/2009 af 26. februar 2009 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje²,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse bestemmelser om søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceregler (COM(2013)0404),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om tabsopgørelse i erstatningssøgsmål efter overtrædelser af artikel 101 eller 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C(2013)3440),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, "Offentlig høring. På vej mod en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler" (SEK(2011)0173),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. juni 2013 "Mod et samlet europæisk regelsæt for kollektive retsmidler" (COM(2013)0401),
- der henviser til Kommissionens henstilling om fælles principper for påbud og kompenserende kollektive retsmidler i medlemsstaterne vedrørende krænkelse af rettigheder i henhold til EU-retten (C(2013)3539/3),
- der henviser til undersøgelsen fra Temaafdelingen i Generaldirektoratet for Interne Politikker med titlen "Collective redress in Antitrust" i juni 2012,
- der henviser til Kommissionens meddelelse offentliggjort i henhold til artikel 27, stk. 4. i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 i sag AT.39740 - Google (2013 / C 120/09),
- der henviser til tilsagnene til Kommissionen i henhold til artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 i sag COMP/39.398 - Visa MIF,

¹ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

² EUT L 61 af 5.3.2009, s. 1.

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EF-fusionsforordningen)¹,
- der henviser til Kommissionens høring af 27. marts 2013 om EU-fusionskontrol - udkast til revision af den forenkede procedure og fusionsgennemførelsesforordningen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. oktober 2008 om statsstøttereglernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskrise (bankmeddelelsen)²,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. december 2008 med titlen "Rekapitalisering af pengeinstitutter under den aktuelle finanskrise: Støttens begrænsning til det nødvendige minimum og sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger" (rekapitaliseringsmeddelelsen)³,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2009 om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor (værdiforringelsesmeddelelsen)⁴,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. juli 2009 om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstrukturingsforanstaltninger på grundlag af statsstøttereglerne (omstrukturingsmeddelelsen)⁵,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. december 2008 om midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (de oprindelige midlertidige rammebestemmelser)⁶,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. december 2010 om midlertidige EU-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (de nye midlertidige rammebestemmelser til afløsning af dem, der udløb den 31. december 2010)⁷,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om anvendelsen fra den 1. august 2013 af statsstøtteregler til støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen (den nye bankmeddelelse)⁸,
- der henviser til oplæg fra Kommissionen til Det Økonomiske og Finansielle Udvalg om revisionen af retningslinjerne for statsstøtte til omstrukturering af banker,
- der henviser til undersøgelsen fra Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdelingen om Statsstøtte - Kriseregler for den finansielle sektor og realøkonomien fra juni 2011,

¹ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

² EUT C 270 af 25.10.2008, s. 8.

³ EUT C 10 af 15.1.2009, s. 2.

⁴ EUT C 72 af 26.3.2009, s. 1.

⁵ EUT C 195 af 19.8.2009, s. 9.

⁶ EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1.

⁷ EUT C 6 af 11.1.2011, s. 5.

⁸ EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1.

- der henviser til Kommissionens meddelelse om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler for kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse¹,
- der henviser til Kommissionens afgørelse 2012/21/EU af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse²,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011)³,
- der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse⁴,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om reform af EU's statsstøtteregler for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse⁵,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om Modernisering af EU's statsstøttepolitik (COM(2012)0209),
- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2013 om modernisering af EU's statsstøttepolitik⁶,
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej (COM(2012)0730),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (COM(2012)0725),
- der henviser til Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til jernbaneselskaber⁷,
- der henviser til sin beslutning af 12. juni 2013 om regionalpolitikken som en del af bredere statslige støtteordninger⁸,
- der henviser til rammeaftalen af 20. november 2010 om forbindelserne mellem Europa-

¹ EUT C 8 af 11.1.2012, s. 4.

² EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3.

³ EUT C 8 af 11.1.2012, s. 15.

⁴ EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8.

⁵ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 51.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0026.

⁷ EUT C 184 af 22.7.2008, s. 13.

⁸ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0267.

Parlamentet og Kommissionen¹ (herefter benævnt "rammeaftalen"), navnlig dennes punkt 9, 12, 15 og 16,

- der henviser til sagen, der blev indbragt i en medlemsstat med påstand om krænkelse af det juridiske grundprincip "nulla poena sine lege", som går ud på, at en virksomhed ikke kan idømmes bøde for overtrædelse af kartellovgivningen, når størrelsen af disse bøder ikke er fastsat ved lov;
 - der henviser til sine beslutninger af 22. februar 2005 om Kommissionens XXXIII. beretning om konkurrencepolitikken – 2003², af 4. april 2006 om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2004³, af 19. juni 2007 om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2005⁴, af 10. marts 2009 om beretningerne om konkurrencepolitikken 2006 og 2007⁵, af 9. marts 2010 om beretningen om konkurrencepolitikken 2008⁶, af 20. januar 2011 om beretningen om konkurrencepolitikken 2009⁷, af 2. februar 2012 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik⁸, og af 12. juni 2013 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik⁹,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 119, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0357/2013),
- A. henviser til, at der blev ydet et beløb svarende til 1,6 billioner EUR i statsstøtte til banker i EU i perioden fra 2008 til udgangen af 2011, og til, at statsstøtte generelt blev givet ved at undertegne gælds- eller garantiudstedelser eller, i særlige tilfælde, i form af et tilskud;
- B. henviser til, at de alvorlige kreditstramninger i mange medlemsstater rammer de små og mellemstore virksomheder, der udgør 98 % af virksomhederne i EU;
- C. henviser til, at der hvert år går mellem 181 til 320 mia. EUR - cirka 3 % af BNP i EU – tabt på grund af forekomsten af karteller;
- D. henviser til, at den manglende liberalisering og åbenhed i jernbanepassager- og jernbanegodstransport delvist skyldes, at der ikke findes virkelige uafhængige tilsynsorganer på nationalt plan i nogle medlemsstater;
- E. henviser til, at årsberetningen om EU's konkurrencepolitik bør bruges til at fremme Unionens overordnede konkurrenceevne ved at udvide konkurrencen og åbne for nye aktører og derigennem udvide og uddybe det indre marked og ikke kun omhandle Kommissionens praktiske gennemførelse af konkurrencepolitikken
- F. henviser til, at fjernelse af hindringer for varers, tjenesters, personers og kapitalens frie

¹ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

² EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 114.

³ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 143.

⁴ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 105.

⁵ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 43.

⁶ EUT C 349 af 22.12.2010, s. 16.

⁷ EUT C 136 E af 11.5.2012, s. 60.

⁸ EUT C 239 E af 20.8.2013, s. 97.

⁹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0268.

bevægelighed er en forudsætning for vækst;

- G. henviser til, at sektorer med begrænset konkurrence ofte har et økonomisk resultat, der ligger under, hvad der kan forventes;
- H. der henviser til, at konkurrencepolitikken har til formål at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, at der hersker lige konkurrencevilkår, at forbrugerne beskyttes mod konkurrencebegrænsende handelspraksis, og at prisfastsættelsen sker på optimal vis; der henviser til, at formålet med en konkurrencepolitik ikke er at detailstyre, men at håndhæve klare og rimelige regler, inden for hvilke markeds kræfterne kan fungere effektivt;
- I. der henviser til, at det offentliges indsats samt de offentlige investeringer og tjenesteydelser af almen økonomisk interesse spiller en væsentlig rolle i sikringen af den sociale samhørighed, navnlig i krisetider;
- J. der henviser, at artikel 14 i TEUF fastslår, at den fælles beslutningsprocedure bør anvendes for at sikre vilkår, navnlig af økonomisk og finansiel art, der er gavnlige for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;
- K. der henviser til, at protokol nr. 26 til TEUF giver de offentlige myndigheder vide skønsbeføjelser med hensyn til at levere, udlægge og tilrettelægge tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;
- L. der henviser til dommen i Altmark-sagen, som fastsætter fire kriterier for at skelne mellem kompensation for offentlige tjenester og statsstøtte;

Konkurrencepolitikken som redskab til at fremme det indre marked

- 1. glæder sig over Kommissionens beretning og dens fokus på konkurrencepolitikken bidrag til fusionskontrol og fjernelse af handelshindringer samt til forhindring af misbrug af dominerende stilling, svigagtige aftaler og konkurrenceforvridende statsstøtte til gavn for det indre marked under hensyntagen til den økonomiske udvikling i verden;
- 2. beklager, at Kommissionen i sin 2012-rapport om konkurrencepolitikken fokuserer kraftigt på ublu konkurrencepraksis, der skyldes statslig adfærd, mens den lægger forholdsvis ringe vægt på ublu praksis, der skyldes selskabsfusioner i det indre marked;
- 3. mener, at konkurrencepolitikken er en drivkraft for økonomisk vækst og jobskabelse, navnlig i krisetider;
- 4. minder om, at konkurrencepolitikken og et velfungerende indre marked er helt afgørende for at håndtere krisen, for at fremme væksten og en stabil beskæftigelse i overensstemmelse med Europa 2020-strategien og for at bidrage til virkeliggørelsen af EU's målsætning;
- 5. er derfor enig med Kommissionen i, at krisen ikke må bruges som en undskyldning for at lempe håndhævelsen af konkurrencereglerne;
- 6. er af den opfattelse, at konkurrencepolitikken bør ændres, så den i højere grad kan bidrage til at løse de problemer, som globaliseringen skaber;

7. mener, at det bør være muligt at medtage fleksibilitetsbestemmelser i EU's nye konkurrencepolitik;
8. erkender, at for mange sektorer stadig i vid udstrækning er opdelt efter nationale grænser og efter kunstige offentlige eller private barrierer, og er enig i, at konkurrencepolitikken spiller en grundlæggende rolle i bekæmpelsen af en sådan opsplitning og i indførelsen af ensartede spilleregler inden for alle sektorer i det indre marked under hensyntagen til de små og mellemstore virksomheders og de endelige forbrugeres særlige behov;
9. understreger, at gennemførelsen af konkurrencepolitikken i bred forstand ikke må styrke allerede etablerede virksomheder og leverandører af varer og tjenester, men som sit overordnede mål snarere skal have at lette adgangen for nye aktører og fremvæksten af nye idéer og teknikker og derved maksimere fordelene for EU's borgere;
10. mener, at konkurrencepolitikken bør bidrage til at fremme og håndhæve åbne standarder og interoperabilitet med henblik på at forhindre, at et mindretal af markedsaktører binder forbrugere og kunder til en bestemt teknologi;
11. mener, at priserne på varer stadig varierer i forskellige medlemsstater, f.eks. priser på lægemidler, som følge af forskellige aftaler mellem medlemsstaterne og lægemiddelindustrien; opfordrer Kommissionen til at undersøge dette problem og fremsætte forslag med henblik på i forbrugernes interesse at skabe et mere gennemskueligt indre marked uden unødige prisforskelle;
12. glæder sig over EU-enhedspatentet som et skridt i retning af virkeliggørelsen af det indre marked og som et middel til at imødegå udfordringerne fra globaliseringen; opfordrer til, at det sikres, at alle medlemsstater kan deltage i det; mener, at det er nødvendigt at afveje intellektuelle ejendomsrettigheder med konkurrencekravene for at beskytte den almene interesse og sikre, at patentindehavere ikke misbruger deres rettigheder til skade for borgerne; opfordrer Kommissionen til at retsforfølge adfærd, der har til formål på ubehørig vis at forsinke markedsføringen af generiske lægemidler

Legitimiteten og effektiviteten af EU's konkurrencepolitik

13. mener, at der bør være fælles beslutningstagning i forbindelse med fastlæggelsen af rammerne for konkurrencepolitikken; beklager, at artikel 103 og 109 i TEUF kun indebærer høring af Parlamentet; mener, at dette demokratiske underskud er uacceptabelt; foreslår, at underskuddet afhjælpes hurtigst muligt ved hjælp af interinstitutionelle ordninger inden for konkurrencepolitikken, og at det korrigeres i forbindelse med den næste traktatændring; minder om, at Kommissionens ansvarlighed over for Europa-Parlamentet også omfatter konkurrencepolitikken, og at den strukturerede dialog med det ansvarlige medlem af Kommissionen er et vigtigt middel til at foretage en korrekt demokratisk kontrol på dette område;
14. mener ikke, at den form for dialog, som kommissionsmedlemmet med ansvar for konkurrence fører, kan erstatte en reel demokratisk kontrol fra Parlamentets side; understreger, at en parlamentarisk kontrol er desto mere nødvendig, i og med at Kommissionen i henhold til konkurrencepolitikken kontrollerer beslutninger, som træffes af demokratisk valgte nationale og lokale myndigheder; understreger endvidere behovet for at etablere en bedre dialog mellem Kommissionen, medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet;

15. understreger betydningen af at behandle Parlamentet og Rådet ens for så vidt angår adgang til møder og udlevering af oplysninger til brug ved udformningen af lovgivning eller "blød" lovgivning inden for konkurrencepolitikken, således som det bestemmes i rammeaftalen; beklager, at Kommissionen ikke respekterer dette;
16. understreger nødvendigheden af at fremelske en konkurrencekultur, der fremmer sine egne værdier og bidrager til en positiv holdning til regelefterlevelse, hvilket vil få en forebyggende og gavnlig virkning for udviklingen af konkurrencepolitikken;
17. understreger, at EU-konkurrencepolitikken horisontale dimension nødvendiggør, at der er fuld overensstemmelse mellem denne politik og EU-politikken på andre områder, og at det for at sikre et velfungerende indre marked er nødvendigt, at den sektorspecifikke lovgivning er i overensstemmelse med principperne i konkurrencepolitikken;
18. mener, at Kommissionen bør fremsætte et forslag med henblik på at regulere konkurrencespørgsmål i forbindelse med mindretalsaktionærer;
19. tilskynder Kommissionen til fortsat at udarbejde retningslinjer for "blød" lovgivning inden for konkurrencepolitik under behørig hensyntagen til Domstolens eksisterende retspraksis med henblik på at sikre de relevante aktører en vis retssikkerhed; mener imidlertid, at "blød" lovgivning ikke kan erstatte lovgivning på områder, hvor retssikkerheden er vigtig;
20. understreger, at bødeforlæg er et afskrækkende middel, som spiller en vigtig rolle inden for konkurrencepolitikken, og at der er nødvendigt med en hurtig indsats, hvis efterforskningens skal have et positivt udfald; mener, at retssikkerhed, forenklede procedurer og mulighed for førtidig afslutning ved hjælp af passende aftaler er af afgørende betydning og gentager derfor sin opfordring til Kommissionen til at indarbejde bødereglene i forordning (EF) nr. 1/2003; mener samtidig, at Kommissionen bør øge antallet af uanmeldte inspektioner og gribe ind, hvor der er mistanke om overtrædelser;
21. mener imidlertid, at anvendelsen af stadig større bøder som det eneste middel i kartelbekæmpelsen måske er for stumt et instrument, ikke mindst som følge af risikoen for tab af arbejdspladser i tilfælde af manglende betalingsevne; understreger, at store bøder ikke må anvendes som en alternativ finanspolitisk indtægtsmulighed; er tilhænger af "gulerods- og stokkemethoden" med både sanktioner med effektiv afskrækkende virkning, navnlig i tilfælde af gentagne overtrædelser, og incitamentet til at overholde bestemmelserne;
22. opfordrer Kommissionen til at sikre, at deres bøde- og håndhævespolitik genskaber balance på markedet og tilskynder virksomhederne til at identificere overtrædelser internt og frivilligt iværksætte genopretningsforanstaltninger; opfordrer Kommissionen til at tage højde for omfanget af uberettigede overskud og tab hos de berørte;
23. gentager, at antallet af anmodninger om bødenedsættelse på grund af manglende betalingsevne er steget, navnlig fra enkeltproduktvirksomheder og fra SMV'er; mener fortsat, at et system med udsættelse af betaling og/eller betaling i rater bør overvejes som et alternativ til bødenedsættelse for at undgå virksomhedslukninger;
24. henviser til, at anvendelsen af loftet på 10 % af omsætningen i hele verden kan medføre kumulative sanktioner for den samme krænkelse som følge af det stigende antal

konkurrencemyndigheder i verden; mener derfor, at omsætningen i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde vil være et mere hensigtsmæssigt beregningsgrundlag end omsætningen i hele verden;

25. afventer stadig en tilpasning af bøderetningslinjerne vedrørende enkeltproduktvirksomheder og SMV'er; glæder sig imidlertid over, at Kommissionen for nylig har taget hensyn til de specifikke behov hos enkeltproduktvirksomheder i sin beslutning om vinduesbeslag (COMP/39452 af 28/03/2012);
26. opfordrer Kommissionen til at styrke sit samarbejde med de nationale domstole for at lette privat håndhævelse og sikre en korrekt løsning på tvister om statsstøtte; glæder sig over Kommissionens uddannelsesprogrammer for nationale dommere;
27. glæder sig over retsinstanterne rolle i forbindelse med konkurrencepolitikken og opfordrer dem til at udnytte deres beføjelser til at indhente oplysninger og udtalelser fra Kommissionen samt deltage i EU's uddannelsesaktiviteter; henstiller til Kommissionen at arbejde tæt sammen med retsmyndighederne, gøre aktiv brug af sine beføjelser til at fremsætte bemærkninger til retsmyndighederne som "amicus curiae", der hurtigt bør offentliggøres på Kommissionens websted, samt at undersøge mulighederne for at tage retslige skridt for at undgå, at EU står uden beskyttelse, og værne om de interesser, som den har til opgave at beskytte;
28. henviser til Kommissionen forslag af 11. juni 2013 om søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af konkurrencereglerne, som det er i gang med at behandle; er fast besluttet på at finde frem til en tilfredsstillende løsning på de problemer, der opstår på dette område;
29. påpeger, at EU aktivt bør fremme konvergens mellem konkurrencereglerne på internationalt plan, både med hensyn til indhold og procedurer; mener, at det er vigtigt med et internationalt samarbejde for at sikre konsekvens og interoperabilitet i forbindelse med de forskellige ansvarlige myndigheders gennemførelse af konkurrencepolitikken, hvilket vil medvirke til at gøre efterforskningen mere effektiv og sikre lige vilkår;
30. understreger betydningen af at fremme konvergens mellem konkurrencereglerne på internationalt plan; opfordrer Kommissionen til at indgå bilaterale samarbejdsaftaler om håndhævelse af konkurrencereglerne; er for øjeblikket i gang med behandlingen af den foreslåede aftale mellem EU og Schweiz om samarbejde om gennemførelse af konkurrencelovgivningen; er fast besluttet på at finde frem til en tilfredsstillende løsning på de problemer, der opstår på dette område;
31. mener, at bevillingerne til Kommissionens Konkurrencegeneraldirektorat bør tilpasses den øgede arbejdsbyrde og spredningen af opgaver, bl.a. ved at flytte ressourcer fra overflødige eller underudnyttede budgetposter for at gøre det muligt at handle mere proaktivt;

Konkurrencemyndigheder

32. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle nationale konkurrencemyndigheder og tilsynsmyndigheder er uafhængige af nationale regeringer, hvorfor det er helt afgørende at udnævne ikke-politiske formænd og bestyrelsesmedlemmer, der ikke befinder sig i interessekonflikter; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de nationale

konkurrencemyndigheders og tilsynsmyndigheders personale og øvrige ressourcer er tilstrækkelige og tilpasset markedets behov og behovet for, at de skal være i stand til at udføre deres opgaver effektivt;

33. understreger betydningen af fuld åbenhed omkring de nationale konkurrencemyndigheder og tilsynsmyndigheder; kræver, at alle relevante oplysninger om sager og officielle beslutninger offentliggøres og gøres tilgængelige online via en åben database under hensyntagen til forretningshemmeligheder, som i væsentlig grad kan påvirke konkurrencen;
34. støtter det strukturerede samarbejde inden for Det Europæiske Konkurrencenetværk, som giver mulighed for en EU-dækkende sammenhæng i myndighedernes håndhævelse af konkurrencereglerne og opfordrer til, at det videreudvikles, idet nogle markeder har flere nationale dimensioner end andre på grund af forskellige juridiske, økonomiske og kulturelle forhold; mener, at Det Europæiske Konkurrencenetværks arbejdsprogram og mødekonklusioner generelt bør offentliggøres på Konkurrencegeneraldirektoratets websted;
35. mener, at nationale konkurrencemyndigheder og andre nationale sektortilsynsmyndigheder fortsat bør samarbejde om at sikre komplementaritet i foranstaltningerne, navnlig inden for sektorer, hvor liberaliseringen endnu ikke er gennemført eller fuldt ud operativ; foreslår, at der etableres et større net af europæiske konkurrencemyndigheder, der omfatter de nationale konkurrencemyndigheder og sektortilsynsmyndigheder, med henblik på udveksling af bedste praksis;

Statsstøtte og konsekvenserne for realøkonomien

Statsstøtte til banker

36. anerkender statsstøttekontrollens vigtige rolle siden krisens begyndelse som en omstrukturings- og afviklingsmekanisme for nødlidende banker;
37. mener, at kontrollen med statsstøtte under krisen bør fokusere både på stabilisering af banksystemet og på bekæmpelse af unfair segmentering af kreditvilkårene i realøkonomien og diskrimination af SMV'erne og husholdningerne i det indre marked; opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at målet om stabilisering af banksystemet ikke fører til yderligere offentlig gældsætning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at knytte forlængelsen af den midlertidige statsstøtte til banksektoren sammen med strengere betingelser for prioritering af privatlån og strengere restriktioner for og åbenhedsregler om bonusordninger, gebyrstrukturer og udlodning af overskud;
38. minder om, at det ved flere lejligheder har opfordret Kommissionen til at revidere reglerne om statsstøtte til banker, der blev indført som en midlertidig foranstaltning i 2008; glæder sig derfor over Kommissionens seneste foranstaltninger på dette område;
39. anmoder Kommissionen om jævnlige fremlæggelser af detaljerede statistikker for de enkelte medlemsstater og foretagender over den statsstøtte, der er ydet til finanssektoren siden krisens start, over de konsoliderede tab og over situationen omkring tilbagebetalinger, samt offentliggøre resultaterne på Kommissionens websted for at sikre fuld åbenhed om omfanget af de offentlige indgreb siden krisens start og deres konsekvenser for skatteyderne;

40. mener, at regnskabsmetoderne bør harmoniseres, før der foretages en vurdering af den statsstøtte, der skal gives til banker, således at f.eks. lån, der refinansieres for anden gang, regnskabsmæssigt behandles på same måde i alle medlemsstater;
41. understreger, at der navnlig i forbindelse med statsstøtte til banker i form af refinansiering af lån i fuld udstrækning skal tages hensyn til modtagerens overlevelsessevne; mener, at refinansiering af lån, når der er tale om multinationale selskaber, skal gøres betinget af salget af aktiver og aktier i selskaber, som de har investeret i;
42. opfordrer Kommissionen til nøje at føre tilsyn med de markeder i banksektoren, hvor der er en stor eller stigende koncentration, især som følge af omstruktureringer som reaktion på krisen; minder om, at oligopolistiske markeder er særligt tilbøjelige til konkurrencebegrænsende praksis; frygter, at denne koncentration i sidste ende vil skade forbrugerne; understreger, at en for stor koncentration udgør en risiko både finanssektoren og realøkonomien;
43. understreger, at konsolideringen inden for banksektoren har øget adskillige større finansieringsinstitutters markedsandel; opfordrer Kommissionen til at føre et nøje tilsyn med sektoren for at styrke konkurrencen og forbrugerbeskyttelsen på de europæiske bankmarkeder, bl.a. inden for investeringsbankerne, hvor detailindlån krydsfinansierer mere risikable investeringsbankaktiviteter;
44. opfordrer Kommissionen til nøje at undersøge finansinstitutters beholdning af aktiver og beholdninger, før der ydes statsstøtte
45. påpeger, at indskydere med op til 100 000 EUR på deres konti i et pengeinstitut bør sikres maksimal beskyttelse og udelukkes fra enhver byrdedelingsordning i forbindelse med omstrukturering eller opløsning af banker;
46. mener, at Kommissionen burde overveje muligheden for undertiden at gøre statsstøtte til banker afhængig af, at der ydes lån til SMV'er;
47. understreger, at SMV'ers adgang til finansiering er blevet påvirket uforholdsmæssigt meget siden finanskriserne; påpeger, at SMV'er udgør 98 % af alle virksomheder i euroområdet med ca. tre fjerdedele af euroområdets beskæftigede og generer ca. 60 % af merværdien, og at den manglende adgang til finansiering forhindrer dem i at investere og vokse; opfordrer derfor Kommissionen til at prioritere foranstaltninger til justering af finanslovgivningen med henblik på at fremme væksten og mindske den finansieringskrise, som SMV'erne oplever;
48. understreger, at banker, der modtager statsstøtte, ikke bør øge deres størrelse og kompleksitet; opfordrer Kommissionen til at tilskynde dem til at koncentrere deres forretningsmodel om den levedygtige del af deres aktiviteter, aflønningspolitikken og gebyrstrukturen og til ikke at øge deres eksponering over for offentlig gæld, især hvis de samtidig mindsker kreditgivningen til SMV'er og husholdninger; påpeger, at der er behov for en ny permanent ordning, som kan afhjælpe de mangler, der er konstateret i lovbestemmelserne fra før krisen, navnlig for så vidt angår finanssektoren, som kan rette op på de forvridninger, der er opstået under finanskrisen og den økonomiske krise, og som sikrer, at opmærksomheden navnlig er henledt på konsekvenser og fordele for skatteydere, forbrugere og det indre marked som helhed, når banker modtager statsstøtte;

49. beklager, at SMV'er i medlemsstaterne, der gennemgår tilpasningsprogrammer, har problemer med at få adgang til bankkredit og er tvunget til at betale højere renter blot på grund af deres placering i euroområdet, hvilket skaber forvriddinger i det indre marked;
50. understreger, at eksterne investorer også bør tilskyndes til at investere så meget som muligt i porteføljeadministrationsselskaber, der er oprettet i henhold til statsstøtteprogrammer som et middel til at udskille værdiforringede aktiver, for at sikre, at der ikke er nogen interessekonflikt mellem investorer, der beholder eller overdrager aktiver, og et givet porteføljeadministrationsselskabs målsætninger;
51. mener, at porteføljeadministrationsselskaber bør forsøge at sælge deres aktiver så hurtigt som muligt for at genoprette normale tilstande på markedet og bringe den offentlige intervention i en bestemt sektor til ophør;
52. mener, at Konkurrencegeneraldirektoratets erfaring i forbindelse med bankkrisen bør anses for bedste praksis og fremover bør anvendes til at forebygge kriser snarere end til efterfølgende indgriben;

Modernisering af statsstøtte

53. glæder sig på ny over Kommissionens meddelelse om modernisering af statsstøttereglerne (COM(2012)0209) og Rådets vedtagelse for nylig af reviderede statsstøtteregler om gruppefritagelser og procedurer; opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at stimuleringen af den økonomiske vækst som et af de overordnede mål med denne reform ikke igen fører til stigende offentlig gældsætning;
54. mener, at virksomhederne bør omstrukturere sig inden for klart definerede grænser, så skadevirkningerne for konkurrenter, der ikke har modtaget støtte i form af offentlige midler, mindskes mest muligt;
55. tilskynder Kommissionen til at undersøge, hvornår virksomheder bliver for store til at gå konkurs, og til at overveje, hvilke foranstaltninger der kan indføres på nationalt plan eller EU-plan med henblik på at forebygge, at virksomheder bliver afhængige af statslige redningspakker;
56. konstaterer, at Kommissionen generelt har til hensigt at fritage flere foranstaltninger fra anmeldelseskravet; understreger imidlertid, at medlemsstaterne på forhånd skal sørge for overholdelse af statsstøttereglerne for de minimis-foranstaltninger og gruppefritagelsesordninger for at sikre en tilstrækkelig kontrol, mens Kommissionen fortsat vil skulle udøve den efterfølgende kontrol i sådanne sager;
57. er enig med Kommissionens i, at statsstøtteprocedurerne skal fremskyndes, så man kan koncentrere sig om komplicerede sager med alvorlige konsekvenser for konkurrencen på det indre marked; henviser til Kommissionens forslag om at øge dens skønsbeføjelser, når den beslutter, hvordan klager skal behandles; opfordrer Kommissionen til at opstille detaljerede kriterier for, hvordan man i denne sammenhæng skal skelne mellem vigtige og mindre vigtige sager; påpeger, at denne sondring kan foretages gennem indførelse af højere tærskler i de minimis-forordningen samt udvidelse af de horisontale kategorier i bemyndigelsesforordningen og i forordningen om generel gruppefritagelse;
58. understreger, at Kommissionen bør etablere et bedre forhold til medlemsstaterne med

hensyn til kvaliteten og den rettidige indsendelse af oplysninger og udarbejdelse af anmeldelser; understreger, at det gennem effektive nationale systemer skal sikres, at statsstøtteforanstaltninger, der er fritaget fra kravet om forhåndsanmeldelse, er i overensstemmelse med EU-lovgivningen; påpeger, at denne sondring kan foretages gennem indførelse af højere tærskler i de minimis-forordningen samt udvidelse af de horisontale kategorier i bemyndigelsesforordningen og i forordningen om generel gruppefritagelse;

59. bemærker, at de relevante oplysninger i sager med statsstøttekontrol hidtil udelukkende er kommet fra medlemsstaterne; beder endnu en gang Kommissionen vurdere, om der er behov for yderligere menneskelige ressourcer for at udbygge dens informationsindsamlingsværktøjer og sætte den i stand til at modtage oplysninger direkte fra markedsdeltagerne; mener imidlertid ikke, at Kommissionen skal have mulighed for at inddrage supplerende kvalitets- og effektivitetsovervejelser i vurderingen af foreneligheden, idet disse afgørelser bør overlades til den bevilgende myndighed;
60. påpeger den manglende klarhed i nogle medlemsstater om, hvorvidt offentlig finansiering af europæiske forbrugercentre kan betragtes som ubegrundet statsstøtte som defineret i EU's konkurrencelovgivning; er bekymret over, at dette bringer medlemsstaternes støtte til de europæiske forbrugercentre i fare, og at det allerede har medført en midlertidig suspendering af finansieringen af europæiske forbrugercentre; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre en korrekt finansiering af de europæiske forbrugercentre ved snarest muligt at præcisere, at denne type finansiering ikke kan betragtes som statsstøtte i henhold til EU-retten, idet de europæiske forbrugercentre ikke udøver økonomiske aktiviteter, men yder støtte til forbrugerne;

Transportsektoren

61. mener, at Kommissionen yderligere bør styrke sammenhængen mellem konkurrencepolitikken og transportpolitikken for at forbedre konkurrenceevnen i EU's transportsektor;
62. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for åben og retfærdig konkurrence inden for alle transportformer;
63. opfordrer Kommissionen til at udvikle offentlige transportnet med henblik på en forbedret service for kunderne;
64. opfordrer Kommissionen til med henblik på at modvirke den fortsatte stigning i CO₂-emissionerne særlig at koncentrere sig om at opfylde de internationale tilsagn om at begrænse den globale opvarmning til 2° C over det præindustrielle niveau som et mål for 2020;

Jernbanetransport

65. opfordrer Kommissionen til at fuldføre virkeliggørelsen af det fælles europæiske jernbaneområde, sikre fuld åbenhed i pengestrømmen mellem infrastrukturselskaber og jernbanevirksomheder, og kontrollere, at hver enkelt medlemsstat har en stærk og uafhængig national tilsynsmyndighed;
66. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at

sikre, at der åbnes op for lige konkurrence inden for jernbanesektoren, og der tilbydes en bedre service;

67. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at få vedtaget et lovforslag om en europæisk tilsynsmyndighed, som skal samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og træde til, hvor sådanne enten ikke findes eller ikke fungerer;
68. understreger, at det indre marked for jernbanegodsbefragtning er påvirket af ukorrekt eller ufuldstændig gennemførelse af EU-lovgivningen i medlemsstaterne og af flaskehalse i den grænseoverskridende transport, som skader konkurrencen og væksten; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om de markedsmæssige barrierer, som er indført af operatører, eller de tekniske specifikationer, som varierer fra medlemsstat til medlemsstat som f.eks. sporbredde, energiforsyning, signalanlæg og andre lignende hindringer, der berører interoperabiliteten af og adgangen til infrastrukturen, kan betragtes som overtrædelser af konkurrencereglerne;

Luftfart

69. glæder sig over, at Kommissionen agter at revidere EU's retningslinjer om statsstøtte til luftfart og lufthavne inden udgangen af 2013 for at modvirke enhver form for konkurrenceforvridning og fastsætte lige konkurrencevilkår for alle markedsaktører;
70. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en begrundet oversigt, så det kan fastslås, hvilke luftfartsselskaber der udviser en konkurrencebegrænsende adfærd ved at udnytte særlige vilkår eller misbruge deres dominerende stilling i visse lufthavne;
71. opfordrer Kommissionen til at undersøge, om visse former for praksis vedrørende udpegning af specifikke hovedlufthavne - baseret på betingelserne i de over 1000 bilaterale luftfartsaftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande - fordrejer konkurrencen og er til skade for de europæiske forbrugeres interesser;

Bilsektoren

72. opfordrer Kommissionen til at sikre en fair og ligevægtig forhandlingsposition for producenter og distributører, idet det understreges:
 - der er nødvendigt at bekæmpe forskelsbehandling inden for onlinedistribution, som er reguleret af gruppefritagelsesforordningen om vertikale begrænsninger (Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010), for at sikre, at distributørerne har mulighed for at anvende innovative distributionsmetoder og for at nå ud til en større og mere varieret kundekreds;
 - der er vigtigt, at der er forhandlere på markedet til at sælge nye motorkøretøjer efter udløbet af Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 den 31. maj 2013;

Kommissionen opfordres til at insistere på nødvendigheden af at udvikle principper for redelig adfærd mellem producenter og forhandlere med hensyn til indgåelse og overholdelse af vertikale aftaler i motorkøretøjssektoren, særligt med hensyn til beskyttelsen af investeringer efter kontraktens udløb, samt muligheden for at overdrage en virksomhed til et andet medlem af det samme brand-netværk for dermed at fremme åbenhed i det handels- og aftalemæssige forhold mellem parterne;

Skibsbygningssektoren

73. opfordrer til, at der gøres en indsats for at sikre den europæiske skibsbygningssektors konkurrenceevne ved at begunstige skibsbygning i EU på baggrund af den stadig skarpere internationale konkurrence;
74. understreger nødvendigheden af at sikre de europæiske rederes retssikkerhed og ligebehandling i alle medlemsstater;

Finanssektoren

75. opfordrer Kommissionen og de nationale reguleringsmyndigheder til at efterforske mulige hemmelige aftaler mellem selskaber eller misbrug af dominerende markedsstillinger på motorkøretøjsforsikringsmarkedet;

Energisektoren

76. bemærker, at et indre marked for energi ikke alene vil resultere i lavere priser for forbrugerne, men også vil styrke EU-virksomheders konkurrenceevne;
77. glæder sig over Kommissionens antimonopolindsats inden for energisektoren;
78. opfordrer Kommissionen til at tilstræbe en fuldstændig gennemførelse af pakken om det indre energimarked, eftersom der endnu ikke er skabt et åbent og konkurrencedygtigt indre marked i energisektoren; opfordrer Kommissionen til konsekvent at fortsætte med de foranstaltninger, der blev truffet i anledning af sektorundersøgelsen, for at sikre en effektiv gennemførelse af konkurrencereglerne inden for energisektoren; glæder sig i den forbindelse over de løbende konkurrenceretssager inden for energisektoren, som har til formål at virkeliggøre det indre energimarked i 2014 og fjerne de hindringer, som energileverandørerne har genindført;
79. mener, at et fælles europæisk energimarked vil sænke energiprisen for både forbrugere og virksomheder og styrke det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne på verdensmarkedet; mener, at Kommissionen derfor bør tilskyndes til at udvikle et fælles europæisk energimarked inden udgangen af 2014;
80. understreger, at det er af afgørende betydning, at medlemsstaterne og Kommissionen gennemfører den eksisterende lovgivning for energimarkedet rettidigt, korrekt og i fuldstændigt omfang, herunder det regelværk, der skal vedtages i henhold til den tredje pakke om det indre energimarked, med henblik på at opnå et integreret og konkurrencedygtigt indre energimarked i EU senest i 2014;
81. anmoder Kommissionen om at sikre, at energiforordninger og -direktiver gennemføres og anvendes korrekt i alle medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at være særlig agtpågivende, når priserne stiger over EU-gennemsnittet, da høje priser forvrider konkurrencen og skader forbrugerne;
82. mener, at Kommissionen skal være stringent i forbindelse med gennemførelsen af reformen af energimarkedet, der har til formål at sænke priserne, navnlig i de medlemsstater, der er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud;

83. opfordrer Kommissionen og de nationale reguleringsmyndigheder til at efterforske mulige hemmelige aftaler mellem virksomheder eller misbrug af dominerende markedsstillinger på detailmarkedet for motorbrændstof;
84. glæder sig i den forbindelse over Kommissionens seneste undersøgelser af oliesektoren og erkender, at krænkelse af konkurrencelovgivningen på dette område har massive konsekvenser for forbrugerne;
85. opfordrer Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder til at undersøge, om den såkaldte "mandageffekt" - selskabers påståede manipulation med benzinpriserne afhængig af den specifikke ugedag – faktisk eksisterer; opfordrer Kommissionen til at holde nøje øje med konkurrenceniveauet, idet de tre største aktører stadig tegner sig for omkring 75 % (elektricitet) og over 60 % (gas) af markedet på trods af den gradvise åbning af markederne i midten af 1990'erne; opfordrer Kommissionen til at udstede retningslinjer med henblik på at forbedre vedvarende energikilders adgang til energinet;
86. opfordrer Kommissionen til i sin næste årsberetning at undersøge, i hvilket omfang koncentrationen af leverandørerne af kritiske råmaterialer kan skade aktiviteten inden for visse kundesektorer og hindre en mere miljøeffektiv økonomi, eftersom visse af disse materialer er af afgørende betydning for anvendelsen af miljøeffektive teknologier, som er nødvendige for at opfylde miljømålene;
87. fremhæver den rolle, som intelligente net spiller ved at muliggøre tovejskommunikation mellem elektricitetsproducenter og forbrugere, og påpeger, at intelligente net kan give forbrugere mulighed for at kontrollere og tilpasse deres elektricitetsforbrug; understreger, at medlemsstaterne bør stille disse oplysninger til rådighed på websteder for forbrugere og for alle relevante aktører som byggefirmaer, arkitekter og leverandører af varme-, køle- og eludstyr;

Betalings tjenester

88. er bekymret over, at det europæiske marked for elektroniske betalinger stadig er opsplittet, og at en række konkurrenceproblemer fortsat er uløste; henviser til de to forslag fra Kommissionen af 24. juli 2013 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner og om betalings tjenester i det indre marked, som det for øjeblikket har til behandling; er fast besluttet på at finde frem til en tilfredsstillende løsning på de problemer, der opstår på dette område;
89. understreger at ikke alle medlemsstater har udmøntet direktivet om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (2011/7/EU) i national lovgivning på trods af fristen den 31. marts 2013; henviser til, at dette er skadelig for konkurrencen på det indre marked og navnlig berører de små og mellemstore virksomheder;

Telekommunikation

90. opfordrer Kommissionen til at gøre en endnu større indsats på telekommunikationsmarkederne for at medvirke til at få bugt med opsplitningen af dem og undgå, at de markedsførende operatører udnytter deres dominerende stilling; opfordrer den til at sikre, at operatørernes tjenesteydelser, navnlig vedrørende internetadgang, er gennemskelige, sammenlignelige og ikke indeholder konkurrencebegrænsende

aftalebestemmelser;

91. glæder sig over Kommissionens støtte til anvendelsen af bredbåndsinfrastruktur i hele Europa, hvilket vil øge den økonomiske konkurrenceevne og den sociale samhørighed; overvejer, hvorvidt digitale tjenester i Europa kan klassificeres som tjenester af almen økonomisk interesse;
92. mener, at konkurrencepolitikken spiller en meget vigtig rolle i forbindelse med etableringen af bredbåndsinfrastrukturene i det indre marked ved at sikre en rimelig balance mellem offentlige og private investeringer, så målene i den digitale dagsorden kan virkeliggøres, og der kan opnå dækning i EU's fjerntliggende eller tyndt befolkede landdistrikter;

Ny teknologi og internet

93. understreger den store betydning af "fundamentale patenter" for innovationen inden for ikt-sektoren og opfordrer derfor Kommissionen til at handle hurtigt for at sikre, at indehaverne af disse patenter tildeler rimelige, overkommelige og ikke-diskriminerende licenser til andre operatører for at muliggøre yderligere tekniske fremskridt og udvikling af nye produkter til gavn for forbrugerne; påpeger, at konkurrencepolitikken bør omfatte instrumenter til at forhindre, at der indføres kunstige hindringer for sammenkobling, interoperabilitet og udvikling af stordriftsfordele på markederne;
94. glæder sig over udviklingen i Kommissionens undersøgelse af Googles konkurrencebegrænsende praksis og de seneste nyheder om en mulig aftale i foråret 2014; opfordrer Kommissionen til beslutsomt at tage fat på alle de problemer, der er blevet identificeret, og i første række i betragtning af Googles dominans med en markedsandel på over 90 % i de fleste medlemsstater og selskabets mulige misbrug af denne dominerende stilling at foretage det fornødne for at sikre rimelig konkurrence inden for onlinesøgning og på søgeannonceringsmarkederne;
95. opfordrer Kommissionen til at teste Googles nye forslag på markedet for at kunne foretage en grundig vurdering af deres tilstrækkelighed og virkning; understreger i betragtning af den betydning, som søgemaskinerne har for den digitale økonomi, at Kommissionen under alle omstændigheder skal sørge for, at Googles i fuld udstrækning giver tilsagn om og gennemfører løsninger på de fire problemområder, som Kommissionen har identificeret; opfordrer Kommissionen til straks at sende en indsigelse til søgeselskabet, hvis dette ikke kan opnås gennem en aftale;
96. minder om, at netneutralitet er meget vigtigt for at sikre, at der ikke forekommer forskelsbehandling mellem internettjenester, og at konkurrencen garanteres fuldt ud;

Statsstøtte til fodbold

97. glæder sig over Kommissionens beslutning om at indlede en undersøgelse af statsstøtte inden for fodbold, eftersom det fører til forvridning af brugen af offentlige midler;
98. mener, at Kommissionen bør foretage en grundig undersøgelse af alle lån og enhver refinansiering af lån til fodboldklubber fra banker, der har modtaget statsstøtte, navnlig at lånerenten sammenlignet med den gennemsnitlige lånerente og lånets størrelse sammenlignet med den pågældende fodboldklubs gæld;

99. opfordrer Kommissionen til på struktureret vis at undersøge forholdet mellem professionel sport og konkurrencepolitikken, navnlig fritagelse fra socialsikrings- og pensionsbidrag, fodboldklubbers opfyldelse af deres skattepligt og opsigelsesbestemmelser;

Fødevarekæden

100. glæder sig over nedsættelsen af en arbejdsgruppe om fødevarer (Food Task Force) i Konkurrencegeneraldirektoratet, der skal følge udviklingen i konkurrencen i fødevarekæden og dens konsekvenser for forbrugerne, og iværksættelsen af en undersøgelse af detailmarkedet; mener ikke, at der skal skabes balance mellem parterne inden for fødevaresektoren, hvis det sker på bekostning af konkurrencepolitikken eller ved hjælp af en rent forretningsmæssig tilgang, der ikke tager hensyn til de væsentlige principper i den;
101. glæder sig over Kommissionens undersøgelse af udbudssiden af markedet for hvidt sukker og glæder sig til resultaterne af undersøgelsen;

Sociale og arbejdsmarkedsmæssige aspekter

102. henviser til, at nærhedsprincippet, demokratisk kontrol og fremme af offentlighedens interesse er principper, der ligger til grund for Den Europæiske Union;
103. understreger, at medlemsstaterne og de lokale myndigheder på linje med de generelle principper i traktaterne (ikke-forskelsbehandling, ligestilling og proportionalitet) skal have frie hænder til at beslutte, hvorledes sociale ydelser af almen interesse finansieres og forvaltes; gør i den forbindelse opmærksomheden på Unionens sociale målsætninger og på behovet for at fremme disse tjenesters kvalitet, tilgængelighed og effektivitet, uanset om de leveres af offentlige eller private tjenesteudbydere;
104. henviser til, at Unionen står over for store udfordringer inden for genindustrialisering, energiomstilling og digitalt udstyr, som kræver betydelige investeringer, og til, at investeringer i almen uddannelse, erhvervsuddannelse og opkvalificering med henblik på at nedbringe ungdomsarbejdsløshed supplerer snarere end modvirker de konkurrencepolitiske målsætninger;
105. påpeger, at konkurrencepolitikken bør gennemføres i overensstemmelse med artikel 9 i TEUF, som fastslår, at Unionen ved fastlæggelse og gennemførelse af sine politikker og aktiviteter skal tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau;
106. er overbevist om, at der godt kan føres en social konvergenspolitik i nær tilknytning til en stærk konkurrencefremmende økonomisk politik;
107. mener, at sikring af lige konkurrencevilkår for virksomheder på det indre marked også indebærer bekæmpelse af social dumping, som bør anses for en konkurrenceforvridende praksis; mener, at Kommissionen bør holde udvig efter dumpingpraksis inden for EU, hvor et firma internationalt eller nationalt sælger enheder under produktionsprisen for at få en eller flere konkurrenter til at gå fallit; mener, at Kommissionen derfor bør arbejde for et højere konvergensniveau i medlemsstaterne for så vidt angår økonomiske og sociale resultater; understreger behovet for, at strukturelle reformer omfatter en revision af

skattesystemet med henblik på at bekæmpe svig, skatteunddragelse og skattely;

o

o o

108. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder.